

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 537

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 noiembrie 1999

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 104 din 1 iulie 1999 referitoare la sesizarea privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. e) și h) din Codul de procedură penală	2-3	Decizia nr. 130 din 5 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată.....	11-13
Decizia nr. 117 din 21 septembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată.....	3-5	Decizia nr. 131 din 5 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată.....	14-16
Decizia nr. 120 din 23 septembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal.....	6-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 122 din 23 septembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 din Codul de procedură penală	8-9	187. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 139/1999 privind concursul de oferte publice nr. 5/1999 pentru concesionarea unor activități miniere de explorare.....	16
Decizia nr. 129 din 5 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată.....	9-11		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 104**

din 1 iulie 1999

referitoare la sesizarea privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. e) și h) din Codul de procedură penală

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea sesizării Tribunalului Constanța — Secția penală, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. e) și h) din Codul de procedură penală, sesizare dispusă în Dosarul nr. 2.433/1998 la cererea lui Ion Ghindeanu.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea sesizării, arătând că aceasta s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia penală nr. 389 din 3 decembrie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 2.433/1998, Tribunalul Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. e) și h) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Ghindeanu.

În motivarea neconstituționalității prevederilor art. 148 alin. 1 lit. e) și h) din Codul de procedură penală autorul excepției susține că acestea contravin dispozițiilor art. 23 alin. (2) și (8), art. 49, art. 125 alin. (1) și art. 130 alin. (1) din Constituție, ale art. 11 paragraful 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 14 paragraful 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că prevederile art. 148 alin. 1 lit. e) și h) din Codul de procedură penală nu încalcă dispozițiile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În fața Tribunalului Constanța — Secția penală, la termenul de judecată din 30 decembrie 1998, Ion Ghindeanu a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. e) și h) din Codul de procedură penală.

Sesizarea instanței de judecată s-a făcut cu respectarea dispozițiilor constituționale și legale în materie [art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată].

Tribunalul Constanța — Secția penală, la termenul de judecată menționat, a unit excepția de neconstituționalitate cu fondul cauzei (recursul declarat de Ion Ghindeanu împotriva Încheierii din 23 noiembrie 1998, pronunțată de Judecătoria Constanța, prin care se dispune prelungirea arestării preventive a recurentului) și a pronunțat Decizia penală nr. 389 din 3 decembrie 1998. Prin această hotărâre judecătorească s-a dispus, pe de o parte, respingerea ca nefondat a recursului, iar pe de altă parte, sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 148 alin. 1 lit. e) și h) din Codul de procedură penală.

Examinând actul de sesizare, Curtea constată că Tribunalul Constanța — Secția penală a nesocotit dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, conform cărora „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare“, precum și prevederile alin. (5) ale aceluiași articol, potrivit cărora „Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă“.

Potrivit dispozițiilor legale menționate instanța de judecată trebuia să sesizeze Curtea Constituțională printr-o încheiere, iar nu, așa cum greșit a procedat, printr-o decizie prin care se soluționase deja cauza, pe baza dispozițiilor legale considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale. De asemenea, instanța avea obligația legală de a suspenda judecarea cauzei.

În situația nerespectării de către Tribunalul Constanța — Secția penală a dispozițiilor art. 23 alin. (4) și (5) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea constată că nu poate proceda la soluționarea în fond a excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 148 alin. 1 lit. e) și h) din Codul de procedură penală, nefiind legal sesizată. De aceea sesizarea Tribunalului Constanța — Secția penală cu privire la neconstituționalitatea prevederilor legale criticate, fiind făcută cu încălcarea prevederilor procedurale privind sesizarea Curții Constituționale, urmează să fie respinsă.

Curtea Constituțională constată că Ion Ghindeanu a sesizat legal Tribunalul Constanța cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. e) și h) din Codul de procedură penală, iar greșita sesizare a Curții Constituționale revine acestei instanțe de judecată, situație

în care autorul excepției își păstrează dreptul la soluționarea excepției de neconstituționalitate, conform dispozițiilor art. 23 și următoarele din Legea nr. 47/1992, republicată, într-o altă fază procesuală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge sesizarea privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. e) și h) din Codul de procedură penală, ca fiind introdusă cu încălcarea dispozițiilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iulie 1999.

PREȘEDINTE,
prof.univ.dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 117

din 21 septembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Dumitru Marchidanu în Dosarul nr. 1.787/1999 al Judecătorei Buzău.

La apelul nominal răspunde avocatul Paula Arbore pentru autorul excepției, lipsind Societatea Comercială „Foraj-Sonde” — S.A. Berca, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției solicită admiterea acesteia, susținând că prevederile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, potrivit cărora sunt scutiți de plata impozitului pe salarii urmașii eroilor-martiri ai revoluției, precum și deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, conferit prin brevet, contravin dispozițiilor art. 94 lit. a) din Constituție,

conform cărora Președintele României conferă decorații și titluri de onoare. Textul de lege criticat prevede existența unor drepturi ce se acordă în baza procedurii prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 566/1996, între care și scutirea de impozit pe salariu, însă leagă exercitarea dreptului de conferirea prin brevet a titlului. Autorul excepției consideră că aceste ultime dispoziții nu sunt în concordanță cu textul constituțional menționat, deoarece calitatea de revoluționar se stabilește de către Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989 printr-un certificat în care sunt înscrise toate drepturile beneficiarului. Calitatea de revoluționar este atestată de comisie și, prin urmare, Președintele României nu face decât să o recunoască. Această dispoziție legală neconstituțională urmează să fie eliminată din legislație prin Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 31 august 1999, în care se prevede abrogarea Legii nr. 32/1991 privind impozitul pe venit, republicată, o dată cu intrarea sa în vigoare, la data de 1 ianuarie 2000. Acest act normativ cu efect abrogator „aduce o reparație eroilor Revoluției din decembrie 1989, înlăturând interpretările confuze ce se dau” dispoziției legale criticate.

Procurorul pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că o reglementare care nu a intrat în vigoare, cum este și Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, nu este relevantă în cauză. Pe de altă parte,

arată că dispoziția referitoare la conferirea titlurilor prin brevet nu este prevăzută la art. 94 lit. a) din Constituție, care reglementează doar atribuțiile fundamentale ale Președintelui României de a conferi decorații și titluri de onoare. Legea nr. 42/1990, republicată, care este, în cazul în speță, legea-cadru, prevede că Președintele României conferă titlurile de onoare pentru participanții la Revoluția din decembrie 1989. Acesta este autoritatea publică, prevăzută de Constituție, chemată să confere titluri de onoare, de natură să creeze pentru beneficiar drepturi, iar nu Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei menire este aceea de a propune numai acordarea titlurilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.787/1999, Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Dumitru Marchidanu. Autorul excepției consideră că art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile art. 94 lit. a) din Constituția României, în sensul că textul art. 7 alin. 1 lit. e), deși prevede scutirea de plata impozitului pe salariu pentru deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, leagă această scutire de conferirea titlului prin brevet. Potrivit dispozițiilor art. 94 lit. a) din Constituția României, Președintele României conferă decorații și titluri de onoare. „Constatarea calității de luptător pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 este în atribuțiile comisiei speciale constituite prin Hotărârea Guvernului nr. 566 din 16 iulie 1996 și nu în atribuțiile Președintelui României. În aceste condiții dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile constituționale.”

Exprimându-și opinia, instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată, întrucât, potrivit dispozițiilor Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se conferă în semn de prețuire a spiritului de sacrificiu manifestat în lupta pentru victoria Revoluției române, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, acesta fiind un titlu de onoare în înțelesul dat de art. 94 lit. a) din Constituția României, conferirea fiind atestată prin brevet.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a comunicat încheierea prin care a fost sesizată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, este neîntemeiată. Potrivit art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor

drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, constituind titlu de onoare în sensul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestui titlu se face în condițiile prevăzute la art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, sub sancțiunea nulității, și se atestă prin brevet. Faptul că în art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 se precizează că titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* trebuie să fie atestat prin brevet nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale, întrucât aceste titluri de onoare se acordă numai în condițiile legii, iar atestarea prin brevet constituie o condiție de validitate a lor, potrivit art. 5 alin. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată. Hotărârea Guvernului nr. 566/1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, la care se face referire în motivarea excepției de neconstituționalitate, este adoptată pentru organizarea executării legii, iar nu pentru a stabili o procedură diferită de conferire a titlului de onoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere comunicat de Guvern, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 12 august 1996, având următorul cuprins: „*Sunt scutite de plata impozitului prevăzut de prezenta lege următoarele categorii de persoane: [...] e) urmașii eroilor-martiri ai Revoluției, precum și deținătorii titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, conferit prin brevet, pentru veniturile realizate în cadrul funcției de bază.*”

Autorul excepției consideră că dispoziția legală criticată este neconstituțională, deoarece condiționează scutirea de plata impozitului pe salarii de conferirea titlurilor prin brevet. Or, drepturile celor distinși cu titlurile menționate se acordă de către o comisie, printr-un certificat de atestare a calității, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 566/1996. Fiind astfel atestată calitatea, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, constată existența unor drepturi și de aceea teza referitoare la conferirea titlului prin brevet este neconstituțională, întrucât nu este „în concordanță cu dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție”. Aceste dispoziții constituționale au următorul cuprins: „*Președintele României îndeplinește și următoarele atribuții:*

a) conferă decorații și titluri de onoare”.

Curtea Constituțională constată că examinarea constituționalității prevederilor legale atacate trebuie făcută prin raportare la dispoziții din legea fundamentală, iar nu prin raportare la un act normativ cu forță juridică inferioară legii, cum este o hotărâre a Guvernului.

Titlurile de onoare la care se referă dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, sunt: titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*, de care beneficiază urmașii eroilor-martiri, și titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*. Aceste titluri au fost instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 42/1990, republicată.

Potrivit art. 1 din această lege, titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit pentru cinstirea și eternizarea memoriei celor care și-au jertfit viața pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, iar, potrivit art. 2 din aceeași lege, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Deși în lege nu este utilizată noțiunea de titlu de onoare, se poate constata că în intenția legiuitorului a stat tocmai dezideratul de a onora prin distincții, post-mortem sau în viață, pe cei care s-au jertfit sau au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989.

Așadar, Curtea Constituțională constată că titlurile instituite sunt titluri de onoare, în înțelesul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestor titluri se face, sub sancțiunea nulității, în condițiile art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei componență este prevăzută de lege, și conform criteriilor stabilite în anexele nr. 1 și 2 la lege.

Prin Legea nr. 30 din 6 mai 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 13 mai 1996, Parlamentul României a modificat și a completat unele prevederi ale Legii nr. 42/1990 și a stabilit faptul că distincțiile — inclusiv titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* — se conferă de către Președintele României, la propunerea unei comisii, în componența fixată prin art. 4 din lege. Necesitatea atestării prin brevet a titlului este prevăzută și la pct. 9 din Legea

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, ridicată de Dumitru Marchidanu în Dosarul nr. 1.787/1999 al Judecătorei Buzău.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 1999.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

nr. 30/1996, care modifică art. 5 din Legea nr. 42/1990 și care prevede la ultimul alineat: „*Conferirea distincțiilor prevăzute de lege se atestă prin brevet.*”

În baza și în vederea aplicării Legii nr. 42/1990, completată prin Legea nr. 30/1996 și republicată, Guvernul României a emis Hotărârea nr. 566/1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 29 iulie 1996. Printre drepturile de care beneficiază, conform Legii nr. 42/1990, republicată, deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, se află și scutirea de plata impozitului pe salariu. Acest drept urmează să fie exercitat de titularul său în condițiile fixate de lege. Faptul că într-o hotărâre a Guvernului nu se specifică necesitatea atestării titlului prin brevet nu poate însemna că această condiție legală a fost înlăturată. O hotărâre a Guvernului nu poate adăuga la lege și nu poate fi contrară legii. Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, prin dispoziția ce face obiectul excepției, nu face altceva decât să preia condiția existenței brevetului, fixată prin Legea nr. 42/1990, republicată.

Rezultă că prin Legea nr. 42/1990, republicată, s-a instituit titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, titlu care se conferă prin brevet. Legea prevede acordarea scutirii de plata impozitului pe salariu, drept menționat și în Hotărârea Guvernului nr. 566/1996.

Raportând prevederile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, la dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție, Curtea constată că textul legal criticat este în concordanță cu legea fundamentală. Conferirea unei decorații sau a unui titlu de onoare de către Președintele României, în baza art. 94 lit. a) din Constituție, se atestă prin brevet. Brevetele sunt validate sub semnătura autografă a Președintelui României, precum și prin sigiliu. Ipoteza cuprinsă în dispoziția legală criticată, referitoare la condiționarea scutirii de plata impozitului, concretizează prerogativa constituțională a Președintelui României.

Pentru aceste considerente, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca neîntemeiată.

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 120

din 23 septembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Legea nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Legea nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal, ridicată de Paul-Valentin Buga în Dosarul nr. 2.076/1998 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal răspund avocatul Alexandru Constantinescu, pentru Paul-Valentin Buga și Radu Moise Titus, precum și Vasile Ciubotariu, Vasile Harapu, lipsind Ion Laurențiu Harapu, Vasile Anton, Vasile Anton junior, Constantin Onea și Ioan Roșca, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, susținând că prevederile art. I din Legea nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal sunt contrare dispozițiilor art. 60 alin. (4) și ale art. 74 alin. (1) din Constituție. De asemenea, se susține că legea criticată, deși este o lege organică, așa cum se prevede la art. 72 alin. (3) lit. f) din Constituție, a fost adoptată de vechiul Parlament la data de 5 noiembrie 1996, adică în perioada 14 octombrie 1996—23 noiembrie 1996, în care mandatul celor două Camere ale Parlamentului era prelungit conform art. 60 alin. (4) din Constituție, perioadă în care nu puteau fi modificate legi organice, așa cum este Codul penal.

Vasile Ciubotariu și Vasile Harapu susțin cele arătate de apărătorul autorului excepției.

Procurorul solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că, așa cum rezultă din textul publicat în Monitorul Oficial al României, legea criticată a fost adoptată de Senat la 25 septembrie 1996 și de Camera Deputaților la 30 septembrie 1996, deci înainte de expirarea mandatului Parlamentului. De aceea susținerea că au fost încălcate dispozițiile art. 60 alin. (4) din Constituție este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Brașov, prin Încheierea din 19 februarie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 2.076/1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Legea nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal, ridicată de Paul-Valentin Buga. Autorul excepției susține că prevederile legale criticate încalcă art. 60 alin. (3) și art. 74 alin. (1) din legea fundamentală.

Exprimându-și opinia, instanța consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece din cuprinsul Monitorului Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 14 noiembrie 1996, în care a fost publicată Legea nr. 140/1996, se constată că aceasta a fost adoptată de Senat în ședința din 25 septembrie 1996, iar de Camera Deputaților în ședința din 30 septembrie 1996, cu respectarea dispozițiilor art. 74 alin. (1) din Constituție. Împrejurarea că promulgarea legii, prin decret prezidențial, la data de 1 noiembrie 1996, a survenit ulterior expirării mandatului Parlamentului nu poate servi ca argument în sprijinul excepției, deoarece dispozițiile art. 60 alin. (4) din Constituție sunt de strictă interpretare, nefiind făcută nici o trimitere la promulgarea legilor de către Președintele României.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților se arată că dispozițiile art. I din Legea nr. 140/1996 sunt constituționale și deci excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Legea nr. 140/1996 nu a fost adoptată la data de 5 noiembrie 1996, cum în mod greșit se afirmă în susținerea excepției, aceasta fiind, de fapt, data la care legea a primit numărul de ordine 140 (din evidența oficială a Camerei Deputaților), ulterior promulgării ei de către Președintele României prin Decretul nr. 544 din 1 noiembrie 1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 14 noiembrie 1996. În realitate, Senatul și Camera Deputaților au adoptat legea la data de 25 septembrie 1996 și, respectiv, la 30 septembrie 1996, astfel cum rezultă din mențiunile existente la finalul legii publicate în Monitorul Oficial al României menționat, deci anterior datei de 16 octombrie 1996 (iar nu anterior datei de 14 octombrie 1996, cum afirmă autorul excepției), deoarece Parlamentul ales în 1992 s-a întrunit, în mod legal, la 16 octombrie 1992, în temeiul Decretului nr. 206/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 14 octombrie 1992.

În ceea ce privește conținutul art. 60 alin. (4) din Constituție, în punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților se arată că acest text nu instituie o interdicție cu privire la promulgarea sau la publicarea unei legi în perioada de tranziție de la vechiul la noul Parlament rezultat din alegeri. Interdicția nu vizează întregul proces de legiferare, ci doar actul de adoptare a legii. Numai actul de adoptare, modificare sau abrogare a legii organice nu este îngăduit de textul constituțional, în cursul perioadei menționate, deoarece acesta ar exprima voința politică a unui parlament căruia i-a încetat mandatul, textul fiind de strictă interpretare. Faptul că actul promulgării și cel al publicării legii s-au produs după data de 16 octombrie 1996 nu prezintă relevanță, pentru că legea fundamentală nu înțelege să limiteze aceste categorii de acte, în contextul unei perioade cu semnificație juridică aparte, având în

vedere că actele respective nu au caracterul politic pe care îl reprezintă adoptarea legii.

În punctul de vedere al Guvernului se arată, de asemenea, că excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 140/1996 nu este întemeiată. Așa cum rezultă din textul publicat în Monitorul Oficial al României, legea a fost adoptată de Senat la 25 septembrie 1996 și de Camera Deputaților la 30 septembrie 1996, deci înainte de expirarea mandatului Parlamentului. De aceea afirmația că s-au încălcat dispozițiile art. 60 alin. (4) din Constituție este vădit neîntemeiată. Se menționează că, în urma sesizării Curții Constituționale de către un număr de 102 deputați, la data de 5 octombrie 1996, cu privire la neconstituționalitatea art. 200 alin. 1 din Codul penal, aceasta, prin Decizia nr. 123 din 22 octombrie 1996, a confirmat constituționalitatea textului incriminat și a dispus comunicarea deciziei Președintelui României pentru ca legea să poată fi promulgată. Legea nr. 140/1996 a fost promulgată prin Decretul nr. 544 din 1 noiembrie 1996, respectându-se termenul prevăzut în art. 77 alin. (3) din Constituție, și a fost trimisă secretarului general al Camerei Deputaților, care a dispus înregistrarea și datarea, dându-i-se număr, anterior publicării în Monitorul Oficial al României.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Autorul excepției consideră că Legea nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal este neconstituțională, deoarece ar fi fost adoptată de Parlament (la 5 noiembrie 1996) după expirarea mandatului său (la 14 octombrie 1996) și că, în acest mod, s-ar fi încălcat dispozițiile art. 60 alin. (4) din Constituție, care prevăd că „Mandatul Camerelor se prelungește până la întrunirea legală a noului Parlament. În această perioadă nu poate fi revizuită Constituția și nu pot fi adoptate, modificate sau abrogate legi organice“.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Legea nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal, excepție ridicată de Paul-Valentin Buga în Dosarul nr. 2.076/1998 al Judecătoriei Brașov. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Examinând excepția, Curtea constată că autorul acesteia confundă, pe de o parte, data înregistrării și numerotării la Camera Deputaților a Legii nr. 140/1996, în vederea publicării în Monitorul Oficial al României, cu data adoptării acestei legi, pe de altă parte. Astfel Legea nr. 140/1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 14 noiembrie 1996, fiind adoptată de Senat în ședința din 25 septembrie 1996 și de Camera Deputaților în ședința din 30 septembrie 1996, cu respectarea dispozițiilor art. 74 alin. (1) din Constituție. Rezultă că legea a fost adoptată înainte de expirarea mandatului Parlamentului ales în 1992, întrucât acesta s-a întrunit în mod legal la 16 octombrie 1992, așa cum reiese din Decretul nr. 206/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 14 octombrie 1992. Perioada de prelungire a mandatului vechiului Parlament, în care acesta nu mai putea adopta legi organice, a fost cuprinsă între 16 octombrie și 22 noiembrie 1996, aceasta din urmă fiind data când s-a întrunit în mod legal noul Parlament. Pe cale de consecință, este inexactă susținerea autorului excepției, în sensul că mandatul Parlamentului ales în 1992 ar fi încetat la 14 octombrie 1992.

După adoptarea Legii nr. 140/1996, și anume la 5 octombrie 1996, Curtea Constituțională a fost sesizată de către 102 deputați în legătură cu neconstituționalitatea art. 200 alin. 1 din Codul penal, în redactarea adoptată prin această lege. În conformitate cu dispozițiile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, sesizarea a fost comunicată Președintelui României care, potrivit art. 77 alin. (3) din Constituție, nu poate promulga legea decât după primirea deciziei Curții Constituționale, prin care i s-a confirmat constituționalitatea. Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra sesizării de neconstituționalitate prin Decizia nr. 123 din 22 octombrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 14 noiembrie 1996, constatând că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Decizia Curții Constituționale a fost comunicată Președintelui României la data adoptării ei, adică la 22 octombrie 1996, iar Președintele României a promulgat Legea nr. 140/1996 prin Decretul nr. 545 din 1 noiembrie 1996. Toate acestea explică întârzierea în promulgarea Legii nr. 140/1996, dar nu au nici o influență asupra soluționării excepției de neconstituționalitate ridicate în cauză.

Pentru considerentele arătate, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 122

din 23 septembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257
din Codul de procedură penală

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 din Codul de procedură penală, ridicată de Cristian Nicolae Marin și Angela Croitoru în Dosarul nr. 10.476/1998 al Judecătoria Târgoviște, județul Dâmbovița.

La apelul nominal se prezintă Cristian Nicolae Marin și Angela Croitoru, asistați de avocat Corneliu Emilian Stan, în baza împuternicirii avocațiale depuse la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul autorilor excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 257 din Codul de procedură penală contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 25 privind libera circulație și ale art. 48 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică. De asemenea, se mai arată că, prin Decizia nr. 24 din 23 februarie 1999, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 257 din Codul de procedură penală, constatând că dispoziția „*dacă socotește necesar*” este neconstituțională.

Reprezentanta Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind inadmisibilă, în baza art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională pronunțându-se printr-o decizie anterioară asupra conținutului parțial neconstituțional al acestui text (și anume, Decizia nr. 24 din 23 februarie 1999).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 martie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 10.476/1998, Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Nicolae Marin și Angela Croitoru.

În motivarea excepției se arată că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale ale art. 16 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind garantarea dreptului la apărare, ale art. 25 referitoare la libera circulație și ale art. 48 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Exprimându-și opinia asupra excepției ridicate, instanța de fond o consideră întemeiată, apreciind că prezentarea

materialului de urmărire penală ca garanție a dreptului la apărare al învinutului în cursul urmăririi penale trebuie să fie obligatorie și în situația în care aceasta se face de către procuror. De asemenea, consideră că prezentarea în mod facultativ a materialului de urmărire penală de către procuror creează discriminare între învinuți, contrar art. 16 din Constituție. Totodată se apreciază că textul este neconstituțional și în raport cu prevederile art. 24 din Constituție, referitoare la garantarea dreptului la apărare.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că textul atacat este neconstituțional, contravenind dispozițiilor art. 16 privitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor și dispozițiilor art. 24 referitoare la dreptul la apărare. Se consideră însă că prevederile art. 21, 24 și 48 din Constituție nu au incidență în cauză. De asemenea, se fac referiri la Decizia Curții Constituționale nr. 24 din 23 februarie 1999, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 din Codul de procedură penală, constatându-se că dispoziția „*dacă socotește necesar*” este contrară principiilor constituționale care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și garantează dreptul la apărare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Critica de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 257 din Codul de procedură penală, potrivit cărora: „*Procurorul, primind dosarul, dacă socotește necesar, cheamă pe învinuit și îi prezintă materialul de urmărire penală, potrivit dispozițiilor art. 250 și următoarele, care se aplică în mod corespunzător*”.

Autorii excepției susțin că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 16, 21, 24, 25 și 48 din Constituție.

Asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 din Codul de procedură penală, sub același aspect ca cel existent în cauza de față, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 24 din 23 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 1 aprilie 1999, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate, constatându-se că dispoziția „*dacă socotește necesar*” din art. 257 din Codul de procedură penală este neconstituțională.

În consecință, ridicarea din nou a acestei excepții este inadmisibilă, deoarece, potrivit art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu pot face obiectul excepției prevederile legale constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

Curtea constată că în speță instanța de fond nu a putut cunoaște această soluție, deoarece decizia menționată a

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 din Codul de procedură penală, ridicată de Cristian Nicolae Marin și Angela Croitoru în Dosarul nr. 10.476/1998 al Judecătoriei Târgoviște, județul Dâmbovița.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent
Marioara Prodan

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 129

din 5 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Ion Bălan în Dosarul nr. 1.798/1999 al Judecătoriei Buzău.

La apelul nominal s-a constatat lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, procurorul pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că prin certificatul eliberat de Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989 se atestă calitatea de luptător în revoluție. Dreptul de a fi scutit de plata impozitului pe salarii se naște numai ca urmare a conferirii titlului de onoare prin brevet, așa cum se prevedea în Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, prevedere care a fost preluată în art. 6 din aceeași lege, modificată și republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.798/1999, Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Ion Bălan. Autorul excepției consideră că art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile art. 94 lit. a) din Constituția României, în sensul că textul art. 7 alin. 1 lit. e), deși prevede scutirea de plata impozitului pe salariu pentru deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, leagă această scutire de conferirea titlului prin brevet. Potrivit dispozițiilor art. 94 lit. a) din Constituția României, Președintele României conferă decorații și titluri de onoare. „Constatarea calității de luptător pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 este în atribuțiile comisiei special constituite prin Hotărârea Guvernului nr. 566 din 16 iulie 1996 și nu în atribuțiile Președintelui României. În aceste condiții, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile constituționale.”

Exprimându-și opinia, instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată, întrucât, potrivit dispozițiilor Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției

din decembrie 1989, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se conferă în semn de prețuire a spiritului de sacrificiu manifestat în lupta pentru victoria Revoluției române, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, acesta fiind un titlu de onoare în înțelesul dat de art. 94 lit. a) din Constituția României, conferirea fiind atestată prin brevet.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a comunicat încheierea prin care a fost sesizată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, este neîntemeiată. Potrivit art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, constituind titlu de onoare în sensul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestui titlu se face în condițiile prevăzute la art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, sub sancțiunea nulității, și se atestă prin brevet. Faptul că în art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, se precizează că titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* trebuie să fie atestat prin brevet nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale, întrucât aceste titluri de onoare se acordă numai în condițiile legii, iar atestarea prin brevet constituie o condiție de validitate a lor, potrivit art. 5 alin. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată. Hotărârea Guvernului nr. 566/1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, la care se face referire în motivarea excepției de neconstituționalitate, este adoptată pentru organizarea executării legii, iar nu pentru a stabili o procedură diferită de conferire a titlului de onoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 12 august 1996, având următorul cuprins: „Sunt scutite de plata impozitului prevăzut de prezenta lege următoarele categorii de persoane: [...] e) urmașii eroilor-martiri ai Revoluției, precum și deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, conferit prin brevet, pentru veniturile realizate, în cadrul funcției de bază.”

Autorul excepției consideră că dispoziția legală criticată este neconstituțională, deoarece condiționează scutirea de

plata impozitului pe salarii de conferirea titlurilor prin brevet. Or, drepturile celor distinși cu titlurile menționate se acordă de către o comisie, printr-un certificat de atestare a calității, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 566/1996. Fiind astfel atestată calitatea, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, constată existența unor drepturi și de aceea teza referitoare la conferirea titlului prin brevet este neconstituțională, întrucât nu este „în concordanță cu dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție”. Aceste dispoziții constituționale au următorul cuprins: „Președintele României îndeplinește și următoarele atribuții:

a) conferă decorații și titluri de onoare”.

Curtea Constituțională constată că examinarea constituționalității prevederilor legale atacate trebuie făcută prin raportare la dispoziții din legea fundamentală, iar nu prin raportare la un act normativ cu forță juridică inferioară legii, cum este o hotărâre a Guvernului.

Titlurile de onoare la care se referă dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, sunt: titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*, de care beneficiază urmașii eroilor-martiri, și titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*. Aceste titluri au fost instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 42/1990, republicată.

Potrivit art. 1 din această lege, titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit pentru cinstirea și eternizarea memoriei celor care și-au jertfit viața pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, iar, potrivit art. 2 din aceeași lege, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Deși în lege nu este utilizată noțiunea de titlu de onoare, se poate constata că în intenția legiuitorului a stat tocmai dezideratul de a onora prin distincții, post-mortem sau în viață, pe cei care s-au jertfit sau au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989.

Așadar, Curtea Constituțională constată că titlurile instituite sunt titluri de onoare, în înțelesul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestor titluri se face, sub sancțiunea nulității, în condițiile art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei componență este prevăzută de lege, și după criteriile stabilite în anexele nr. 1 și 2 la lege.

Prin Legea nr. 30 din 6 mai 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 13 mai 1996, Parlamentul României a modificat și completat unele prevederi ale Legii nr. 42/1990 și a stabilit faptul că distincțiile — inclusiv titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* — se conferă de către Președintele României, la propunerea unei comisii, în componența fixată prin art. 4 din lege. Necesitatea atestării prin brevet a titlului este prevăzută și la pct. 9 din Legea nr. 30/1996, care modifică art. 5 din Legea nr. 42/1990 și care prevede la alineatul ultim: „Conferirea distincțiilor prevăzute în prezenta lege se atestă prin brevet.”

În baza și în vederea aplicării Legii nr. 42/1990, republicată, completată prin Legea nr. 30/1996, Guvernul României a emis Hotărârea nr. 566 din 15 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 29 iulie 1996. Printre drepturile de care beneficiază, conform Legii nr. 42/1990, republicată, deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se află și scutirea

de plata impozitului pe salariu. Acest drept urmează să fie exercitat de titularul său în condițiile fixate de lege. Faptul că într-o hotărâre a Guvernului nu se specifică necesitatea atestării titlului prin brevet nu poate însemna că această condiție legală a fost înlăturată. O hotărâre a Guvernului nu poate adăuga la lege și nu poate fi contrară legii. Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, prin dispoziția ce face obiectul excepției, nu face altceva decât să preia condiția existenței brevetului, fixată prin Legea nr. 42/1990.

Rezultă că prin Legea nr. 42/1990, republicată, s-a instituit titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, titlu care se conferă prin brevet. Legea prevede acordarea scutirii de plata impozitului pe salariu, drept menționat și în Hotărârea Guvernului nr. 566/1996.

art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

Raportând prevederile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, la dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție, Curtea constată că textul legal criticat este în concordanță cu legea fundamentală. Conferirea unei decorații sau a unui titlu de onoare de către Președintele României, în baza art. 94 lit. a) din Constituție, se atestă prin brevet. Brevetele sunt validate sub semnătura autografă a Președintelui României, precum și prin sigiliu. Ipoteza cuprinsă în dispoziția legală criticată, referitoare la condiționarea scutirii de plata impozitului, concretizează prerogativa constituțională a Președintelui României.

Pentru aceste considerente, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca neîntemeiată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, ridicată de Ion Bălan în Dosarul nr. 1.798/1999 al Judecătorei Buzău.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 1999.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 130

din 5 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Gelu Duran în Dosarul nr. 1.799/1999 al Judecătorei Buzău.

La apelul nominal s-a constatat lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, procurorul pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că prin certificatul eliberat de Comisia

pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989 se atestă calitatea de luptător în revoluție. Dreptul de a fi scutit de plata impozitului pe salarii se naște numai ca urmare a conferirii titlului de onoare prin brevet, așa cum se prevedea în Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, prevedere care a fost preluată în art. 6 din aceeași lege, modificată și republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.799/1999, Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Gelu Duran. Autorul excepției consideră că art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile art. 94 lit. a)

din Constituția României, în sensul că textul art. 7 alin. 1 lit. e), deși prevede scutirea de plata impozitului pe salariu pentru deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, leagă această scutire de conferirea titlului prin brevet. Potrivit dispozițiilor art. 94 lit. a) din Constituția României, Președintele României conferă decorații și titluri de onoare. „Constatarea calității de luptător pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 este în atribuțiile comisiei special constituite prin Hotărârea Guvernului nr. 566 din 16 iulie 1996 și nu în atribuțiile Președintelui României. În aceste condiții, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile constituționale.”

Exprimându-și opinia, instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată, întrucât, potrivit dispozițiilor Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se conferă în semn de prețuire a spiritului de sacrificiu manifestat în lupta pentru victoria Revoluției române, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, acesta fiind un titlu de onoare în înțelesul dat de art. 94 lit. a) din Constituția României, conferirea fiind atestată prin brevet.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a comunicat încheierea prin care a fost sesizată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, este neîntemeiată. Potrivit art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, constituind titlu de onoare în sensul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestui titlu se face în condițiile prevăzute la art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, sub sancțiunea nulității, și se atestă prin brevet. Faptul că în art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, se precizează că titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* trebuie să fie atestat prin brevet nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale, întrucât aceste titluri de onoare se acordă numai în condițiile legii, iar atestarea prin brevet constituie o condiție de validitate a lor, potrivit art. 5 alin. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată. Hotărârea Guvernului nr. 566/1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, la care se face referire în motivarea excepției de neconstituționalitate, este adoptată pentru organizarea executării legii, iar nu pentru a stabili o procedură diferită de conferire a titlului de onoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 12 august 1996, având următorul cuprins: „*Sunt scutite de plata impozitului prevăzut de prezenta lege următoarele categorii de persoane: [...] e) urmașii eroilor-martiri ai Revoluției, precum și deținătorii titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, conferit prin brevet, pentru veniturile realizate, în cadrul funcției de bază.*”

Autorul excepției consideră că dispoziția legală criticată este neconstituțională, deoarece condiționează scutirea de plata impozitului pe salarii de conferirea titlurilor prin brevet. Or, drepturile celor distinși cu titlurile menționate se acordă de către o comisie, printr-un certificat de atestare a calității, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 566/1996. Fiind astfel atestată calitatea, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, constată existența unor drepturi și de aceea teza referitoare la conferirea titlului prin brevet este neconstituțională, întrucât nu este „în concordanță cu dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție”. Aceste dispoziții constituționale au următorul cuprins: „*Președintele României îndeplinește și următoarele atribuții:*

a) conferă decorații și titluri de onoare”.

Curtea Constituțională constată că examinarea constituționalității prevederilor legale atacate trebuie făcută prin raportare la dispoziții din legea fundamentală, iar nu prin raportare la un act normativ cu forță juridică inferioară legii, cum este o hotărâre a Guvernului.

Titlurile de onoare la care se referă dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, sunt: titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*, de care beneficiază urmașii eroilor-martiri, și titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*. Aceste titluri au fost instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 42/1990, republicată.

Potrivit art. 1 din această lege, titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit pentru cinstirea și eternizarea memoriei celor care și-au jertfit viața pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, iar, potrivit art. 2 din aceeași lege, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Deși în lege nu este utilizată noțiunea de titlu de onoare, se poate constata că în intenția legiuitorului a stat tocmai dezideratul de a onora prin distincții, post-mortem sau în viață, pe cei care s-au jertfit sau au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989.

Așadar, Curtea Constituțională constată că titlurile instituite sunt titluri de onoare, în înțelesul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestor titluri se face, sub sancțiunea nulității, în condițiile art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei componență este prevăzută de lege, și conform criteriilor stabilite în anexele nr. 1 și 2 la lege.

Prin Legea nr. 30/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 13 mai 1996, Parlamentul României a modificat și completat unele prevederi ale Legii nr. 42/1990 și a stabilit faptul că distincțiile — inclusiv titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* — se conferă de către Președintele României, la propunerea unei comisii, în componența fixată prin art. 4 din lege. Necesitatea atestării prin brevet a titlului este prevăzută și la pct. 9 din Legea nr. 30/1996, care modifică art. 5 din Legea nr. 42/1990 și care prevede la alineatul ultim: „*Conferirea distincțiilor prevăzute în prezenta lege se atestă prin brevet.*”

În baza și în vederea aplicării Legii nr. 42/1990, republicată, completată prin Legea nr. 30/1996, Guvernul României a emis Hotărârea nr. 566 din 15 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 29 iulie 1996. Printre

drepturile de care beneficiază, conform Legii nr. 42/1990, republicată, deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, se află și scutirea de plata impozitului pe salariu. Acest drept urmează să fie exercitat de titularul său în condițiile fixate de lege. Faptul că într-o hotărâre a Guvernului nu se specifică necesitatea atestării titlului prin brevet nu poate însemna că această condiție legală a fost înlăturată. O hotărâre a Guvernului nu poate adăuga la lege și nu poate fi contrară legii. Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, prin dispoziția ce face obiectul excepției, nu face altceva decât să preia condiția existenței brevetului, fixată prin Legea nr. 42/1990.

Rezultă că prin Legea nr. 42/1990, republicată, s-a instituit titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, titlu care se conferă prin brevet. Legea prevede acordarea scutirii de plata impozitului pe salariu, drept menționat și în Hotărârea Guvernului nr. 566/1996.

Raportând prevederile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, la dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție, Curtea constată că textul legal criticat este în concordanță cu legea fundamentală. Conferirea unei decorații sau a unui titlu de onoare de către Președintele României, în baza art. 94 lit. a) din Constituție, se atestă prin brevet. Brevetele sunt validate sub semnătura autografă a Președintelui României, precum și prin sigiliu. Ipoteza cuprinsă în dispoziția legală criticată, referitoare la condiționarea scutirii de plata impozitului, concretizează prerogativa constituțională a Președintelui României.

Pentru aceste considerente, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca neîntemeiată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, ridicată de Gelu Duran în Dosarul nr. 1.799/1999 al Judecătorei Buzău.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 1999.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 131

din 5 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Dumitru Dudău în Dosarul nr. 1.800/1999 al Judecătoriei Buzău.

La apelul nominal s-a constatat lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, procurorul pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că prin certificatul eliberat de Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989 se atestă calitatea de luptător în revoluție. Dreptul de a fi scutit de plata impozitului pe salarii se naște numai ca urmare a conferirii titlului de onoare prin brevet, așa cum se prevedea în Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, prevedere care a fost preluată în art. 6 din aceeași lege, modificată și republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.800/1999, Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Dumitru Dudău. Autorul excepției consideră că art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile art. 94 lit. a) din Constituția României, în sensul că textul art. 7 alin. 1 lit. e), deși prevede scutirea de plata impozitului pe salariu pentru deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, leagă această scutire de conferirea titlului prin brevet. Potrivit dispozițiilor art. 94 lit. a) din Constituția României, Președintele României conferă decorații și titluri de onoare. „Constatarea calității de luptător pentru victoria Revoluției române din

decembrie 1989 este în atribuțiile comisiei special constituite prin Hotărârea Guvernului nr. 566 din 16 iulie 1996 și nu în atribuțiile Președintelui României. În aceste condiții, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile constituționale.“

Exprimându-și opinia, instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată, întrucât, potrivit dispozițiilor Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se conferă în semn de prețuire a spiritului de sacrificiu manifestat în lupta pentru victoria Revoluției române, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, acesta fiind un titlu de onoare în înțelesul dat de art. 94 lit. a) din Constituția României, conferirea fiind atestată prin brevet.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a comunicat încheierea prin care a fost sesizată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, este neîntemeiată. Potrivit art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, constituind titlu de onoare în sensul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestui titlu se face în condițiile prevăzute la art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, sub sancțiunea nulității, și se atestă prin brevet. Faptul că în art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, se precizează că titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* trebuie să fie atestat prin brevet nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale, întrucât aceste titluri de onoare se acordă numai în condițiile legii, iar atestarea prin brevet constituie o condiție de validitate a lor, potrivit art. 5 alin. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată. Hotărârea Guvernului nr. 566/1996 pentru aprobarea Regulamentului

de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, la care se face referire în motivarea excepției de neconstituționalitate, este adoptată pentru organizarea executării legii, iar nu pentru a stabili o procedură diferită de conferire a titlului de onoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 12 august 1996, având următorul cuprins: „Sunt scutite de plata impozitului prevăzut de prezenta lege următoarele categorii de persoane: [...] e) urmașii eroilor-martiri ai Revoluției, precum și deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, conferit prin brevet, pentru veniturile realizate, în cadrul funcției de bază”.

Autorul excepției consideră că dispoziția legală criticată este neconstituțională, deoarece condiționează scutirea de plata impozitului pe salarii de conferirea titlurilor prin brevet. Or, drepturile celor distinși cu titlurile menționate se acordă de către o comisie, printr-un certificat de atestare a calității, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 566/1996. Fiind astfel atestată calitatea, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, constată existența unor drepturi și de aceea teza referitoare la conferirea titlului prin brevet este neconstituțională, întrucât nu este „în concordanță cu dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție”. Aceste dispoziții constituționale au următorul cuprins: „Președintele României îndeplinește și următoarele atribuții:

a) conferă decorații și titluri de onoare”.

Curtea Constituțională constată că examinarea constituționalității prevederilor legale atacate trebuie făcută prin raportare la dispoziții din legea fundamentală, iar nu prin raportare la un act normativ cu forță juridică inferioară legii, cum este o hotărâre a Guvernului.

Titlurile de onoare la care se referă dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, sunt: titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*, de care beneficiază urmașii eroilor-martiri, și titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*. Aceste titluri au fost instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 42/1990, republicată.

Potrivit art. 1 din această lege, titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit pentru

cinstirea și eternizarea memoriei celor care și-au jertfit viața pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, iar, potrivit art. 2 din aceeași lege, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Deși în lege nu este utilizată noțiunea de titlu de onoare, se poate constata că în intenția legiuitorului a stat tocmai dezideratul de a onora prin distincții, post-mortem sau în viață, pe cei care s-au jertfit sau au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989.

Așadar, Curtea Constituțională constată că titlurile instituite sunt titluri de onoare, în înțelesul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestor titluri se face, sub sancțiunea nulității, în condițiile art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei componență este prevăzută de lege, și conform criteriilor stabilite în anexele nr. 1 și 2 la lege.

Prin Legea nr. 30 din 6 mai 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 13 mai 1996, Parlamentul României a modificat și completat unele prevederi ale Legii nr. 42/1990 și a stabilit faptul că distincțiile — inclusiv titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* — se conferă de către Președintele României, la propunerea unei comisii, în componența fixată prin art. 4 din lege. Necesitatea atestării prin brevet a titlului este prevăzută și la pct. 9 din Legea nr. 30/1996, care modifică art. 5 din Legea nr. 42/1990 și care prevede la alineatul ultim: „Conferirea distincțiilor prevăzute în prezenta lege se atestă prin brevet.”

În baza și în vederea aplicării Legii nr. 42/1990, republicată, completată prin Legea nr. 30/1996, Guvernul României a emis Hotărârea nr. 566 din 15 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 29 iulie 1996. Printre drepturile de care beneficiază, conform Legii nr. 42/1990, republicată, deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, se află și scutirea de plata impozitului pe salariu. Acest drept urmează să fie exercitat de titularul său în condițiile fixate de lege. Faptul că într-o hotărâre a Guvernului nu se specifică necesitatea atestării titlului prin brevet nu poate însemna că această condiție legală a fost înlăturată. O hotărâre a Guvernului nu poate adăuga la lege și nu poate fi contrară legii. Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, prin dispoziția ce face obiectul excepției, nu face altceva decât se preia condiția existenței brevetului, fixată prin Legea nr. 42/1990, republicată.

Rezultă că prin Legea nr. 42/1990, republicată, s-a instituit titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, titlu care se conferă prin brevet. Legea prevede acordarea scutirii de plata impozitului pe salariu, drept menționat și în Hotărârea Guvernului nr. 566/1996.

Raportând prevederile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, la dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție, Curtea constată că textul legal criticat este în concordanță cu legea fundamentală. Conferirea unei decorații sau a unui titlu de onoare de către Președintele României, în baza art. 94 lit. a) din Constituție, se atestă prin brevet. Brevetele sunt validate sub semnătura

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, ridicată de Dumitru Dudău în Dosarul nr. 1.800/1999 al Judecătorei Buzău.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 1999.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 139/1999 privind concursul de oferte publice nr. 5/1999 pentru concesionarea unor activități miniere de explorare

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, având în vedere:

- Legea minelor nr. 61/1998;
- Hotărârea Guvernului nr. 639/1998 privind aprobarea Normelor pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/1998, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 368/1999 privind reorganizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, emite următorul ordin:

Art. 1. — Numărul curent 34 din anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 139/1999, publicat în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 437 din 8 septembrie 1999, privind perimetrul „Zabrani 2” se anulează.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Mihail Ianăș

București, 2 noiembrie 1999.

Nr. 187.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 64690427282 Banca Comercială Română — S.A., sectorul 5.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro